

дира—три мидера. *М. 174.* Гуслы наричали тогава една часть (парче) от дърво съ опнати на него струны. *Ј. 5.* Облеченъ бѣше въ опнати дрѣхи (*европейское платье*). *Зк. 4.* Отъ какъ излѣзоха на свѣтатъ ей тѣзи въртоглавы... опнати ли (*одѣтые въ европейское платье*) ги казвать, какво я? *Л. Д. 1870 р. 170.* **Опнѣ** джѣ натяну лукъ: Р. като улучи преди да ся замогне дивакъ-тъ да опне лака си, струпаля го долу на земя-та умрѣлъ. *Р. А. 102.* **Опѣнаме** са тянемъ другъ друга: Двата кралюве ше зѣматъ едно дебело и яко дърво и ше го хвататъ по съ двѣтъ си рокы, а войската сякоя изъ свѣи си краль ше ся нареди единъ за другъ и ше са хвататъ изъ отзадъ за прѣзъ кръстовето. Двѣтъ-тъя войскы ше са опинатъ юначкы. *Ч. 107.*

Опѣдѣ са *м. св.* оподляюсъ: Въ послѣдните десетина години ние сѣвѣмъ вече са оподлихме (*стали совсемъ подлыми*). *С. 191.*

Опоевѣтеленъ **Опойвѣтеленъ** *пр.* опонительный; одурающій: Мнозина пѣхатъ въ желудѣка си еще повече опоевѣтеленъ напѣтъкъ, отколко-то той иска и колко-то бы могълъ да понесе. *Л. Д. 1869 р. 111.*

Опознаѣ *м. св.* **Опознавамъ** *м. дл. 1)* узнаю, узнаю: Той твърдѣ добръ е опознать какво само въ едно проповѣданіе щатъ могатъ да ся просвѣтатъ така злѣ нравственно испаднѣлы-ты му съотечественницы. *Л. Д. 1869 р. 129.* Него Арапче опозна. *М. 214.* Пушкинъ съ това влѣзе изъ среда-та на русскый народъ, та му опозна сѣщый животъ. *Л. Д. 1875 р. 55.* *2)* познакомлю, знакомлю: Така книга е една отъ най-добрите сѣчинения кои-то иматъ цѣль да опознаватъ публика-та съ социалните сѣбития въ восточна Европа. *З. 63.* **Опознаѣ** са **Опознавамъ** са познакомлюсь, знакомлюсь: Сега хора-та са не лѣнѣтъ отъ да пишѣтъ на прѣатели... тѣ ги найдѣтъ по телеграфъ или по поща, гдѣ-то сѣ, опознаватъ ся съ тѣхъ, споразумѣтъ ся, заповѣдатъ имъ. *Л. Д. 1869 р. 174.* Азъ заявихъ че желая да са опознаи съ неговото завѣдѣние. *З. 321.* Изглезенѣтъ владѣтели, отъ друга страна са стараѣтъ да саопозна ахъ (*ils se piquent de connaître*) тоже съ добродѣтелнытъ мѣжи. *Т. 229.*

Опойтеленъ *пр.* **Опойтелно** *нар.* упонительный, но: Говорила пѣжната сѣпруга на мѣжтъ си и цѣловала го опойтелно. *З. 164.*

Опѣмнѣ са *м. св.* **Опѣм(ню)вамъ** са **Опѣмнѣмъ** са *м. дл.* опомнюсь, приду, прихожу въ себя; Оповнете са въ умѣтъ си (*so nimmt doch nur Vernunft an!*). *Рш. 104.*

Опопѣ *м. св.* **Опопѣвамъ** *м. дл.* посвящу, посвящаю въ поны, ставлю въ поны: Нѣмале си протогеръ, — опопѣле (ся) попѣ. *Ч. 200.* Кога е дошаль владика Черкови да си осѣѣти Попове да си опопи, Дякони да си одячи... *З. 190.* **Опопѣ** са **Опопѣвамъ** са бытъ посвя-